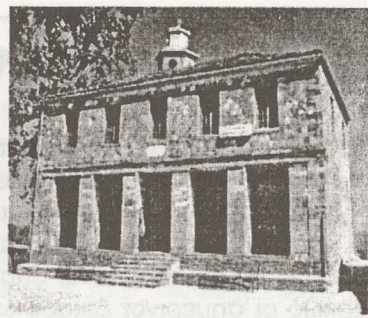

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ

Τεύχος 128 Μάρτιος - Απρίλιος 2006

Οι επίκαιρες ανακοινώσεις του Συλλόγου μας...

Πάντοτε, και τώρα το 2006, αναμένουν όλοι οι Δικορφιώτες να γίνουν επίκαιρες ανακοινώσεις και πληροφορίες από την υπάρχουσα σημερινή ηγεσία του Συλλόγου μας, όπως μου λένε οι ίδιοι, ώστε όλοι οι σημερινοί Δικορφιώτες να είναι πληροφορημένοι και ενημερωμένοι εγκαίρως για όλα, όσα θα γίνουν και θα πραγματοποιηθούν τους επόμενους μήνες του 2006, και κυρίως το επόμενο καλοκαίρι, από τον υπάρχοντα σημερινό Σύλλογό μας.

Συγκεκριμένα: Πρέπει να ξέρουν όλοι οι Δικορφιώτες της σήμερα... τι θα γίνει αυτή την Άνοιξη του 2006, τι θα πραγματοποιηθεί κατά το επόμενο καλοκαίρι του 2006, και τι θα γίνει ακόμη και το επόμενο Φθινόπωρο του 2006... από τον υπάρχοντα σημερινό Σύλλογό μας.

Όλα τα σημερινά μέλη του Συλλόγου μας πρέπει να γνωρίζουν οπωσδήποτε και να πιστεύουν οι ίδιοι ότι:

Ο κάθε σημερινός Δικορφιώτης, όπου και αν βρίσκεται τώρα, πρέπει να ενημερώνεται εγκαίρως και σωστά, πραγματικώς και υπευθύνως... από την υπάρχουσα σημερινή ηγεσία του Συλλόγου μας, ώστε να λειτουργεί σωστά και καλά όλος ο Σύλλογός μας στο Δίκορφο.

Π.χ.: α) Πότε θα γίνει η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στο Δίκορφο, ώστε να πάνε οι

πιο πολλοί Δικορφιώτες εκείνη την ημέρα στο χωριό μας και να συμπαρίστανται στον υπάρχοντα Σύλλογό μας.

β) Αν συμβεί κάτι εκτάκτως και μια συγκεκριμένη ημερομηνία, όπως π.χ. η κοπή της πίτας που θα γινόταν την Κυριακή 8 Γενάρη του 2006 στο Δίκορφο από το Σύλλογό μας, εγώ και άλλοι Δικορφιώτες δεν πήγαμε γιατί δεν έφτασαν στα σπίτια μας τα «Δ.Ν.» ως τις 8 του Γενάρη του 2006, αλλά δύο και τρεις μέρες αργότερα δυστυχώς.

Γι' αυτό και όλες οι ανακοινώσεις του Συλλόγου μας πρέπει να 'ναι επίκαιρες και σωστές και να μην καθυστερούν κανένα Δικορφιώτη της σήμερα.

Αυτές οι ανακοινώσεις και ενημερώσεις του Συλλόγου μας μπορούν να γίνουν πάντοτε εγκαίρως πρώτα - πρώτα από τα «Δ.Ν.», αλλά και με τηλεφωνικές επικοινωνίες ακόμη τα διοικητικά μέλη του Συλλόγου μας μπορούν να ενημερώνουν τον κάθε Δικορφιώτη, όπου και αν βρίσκεται, για όλα όσα θέλουν οι ίδιοι να πραγματοποιηθούν προσεχώς από τον ίδιο το Σύλλογό μας κάποτε.

Έτσι ελπίζω και πιστεύω ο ίδιος και τώρα το 2006 ότι: Όλα τα παραπάνω που κατέγραψα και πάλι αυτή τη χρονιά του 2006, να υλοποιη-

θούν πραγματικά και σωστά, αντικειμενικά και ψύχραιμα από 'δω και πέρα από τη σημερινή και υπάρχουσα ηγεσία του Συλλόγου μας στο Δίκορφο.

Γιατί μ' αυτόν τον τρόπο θα λειτουργεί και θα αποδίδει καλά και αποτελεσματικά από 'δω και πέρα ο Δικορφιώτικος Σύλλογός μας και θα ευχαριστεί όλους τους Δικορφιώτες όπου και αν βρίσκονται το 2006 και το 2007.

Μάλιστα ελπίζω ο ίδιος, ακόμη ότι: Αυτό το υπάρχον και διαρκές πρόβλημα για τις επίκαιρες ανακοινώσεις του Συλλόγου μας να συζητηθεί και αυτό στην επόμενη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας που θα γίνει τον επόμενο Αύγουστο του 2006, στο Δίκορφό μας, και να λάβουν θέση γι' αυτό το υπάρχον πλέον πρόβλημα... όλοι οι παρόντες Δικορφιώτες σ' αυτή την προσεχή Γενική Συνέλευσή μας προσεχώς στο Δίκορφο... τον Αύγουστο.

Και να γνωρίζεται όλοι σας ότι: Όλοι οι Σύλλογοι, των χωριών του Ζαγορίου μας εφαρμόζουν εμπράκτως αυτή την απόφαση για επίκαιρες ανακοινώσεις διαρκώς και συνεχώς... των Συλλόγων τους.

Κι είναι ευχαριστημένοι όλοι.

Ματθαίος Λέκκος

Ολα τα χωριά του Ζαγορίου μας, όπως ξέρουμε και σήμερα, το 2006, όλοι μας, περιλαμβάνονταν απ' τα παλαιότερα χρόνια στα τουριστικά μέρη της Ηπείρου και όλης της Ελλάδας μας.

Σήμερα, όμως, όλα τα Ζαγοροχώρια έρχονται πρώτα στις προτιμήσεις και των ντόπιων, αλλά και των ξένων τουριστών. Γι' αυτό και ο αριθμός των αφίξεών τους αυξάνεται θεαματικά συνεχώς κάθε χρόνο, όπως βλέπουμε και όλοι οι Δικορφιώτες το 2005 και το 2006. Κι αυτό μας ευχαριστεί πολύ.

Ιδιαίτερα, κάθε καλοκαίρι η τουριστική κίνηση αυξάνεται σ' όλο το Ζαγόρι μας και γεμίζει από επισκέπτες όλη η περιοχή μας. Μάλιστα, όπως ξέρουμε όλοι οι Ζαγορίσιοι, τα πρώτα χωριά του Ζαγορίου μας που παρουσιάζουν κάθε χρόνο μεγάλη τουριστική ανάπτυξη και τα βλέπουμε όλοι είναι: Το Πάπιγκο, το Μονοδέντρι, η Βίτσα, η Αρίστη και οι Κήποι.

Αυτή η ιδιαίτερη προτίμηση των τουριστών για όλη την περιοχή του Ζαγορίου μας πρέπει να προβληματίσει όλους τους Ζαγορίσιους κι εμείς

Ο τουρισμός... στο Ζαγόρι μας

τους Δικορφιώτες.

Βέβαια πρώτοι που πρέπει να προβληματιστούν είναι: Η πολιτεία μας και οι τρεις Δήμοι του Ζαγορίου μας. Αλλά και κάθε κάτοικος του Ζαγορίου μας πρέπει να είναι προβληματισμένος, ενήμερος και, αποδοτικός.

Σκοπό όλοι αυτοί... πρέπει να έχουν την αναβάθμιση των τουριστικών υποδομών... για την καλύτερη προβολή όλου του Ζαγορίου μας. Και να μην ξεχνούμε οι Ζαγορίσιοι, κι όλοι οι Δικορφιώτες ότι:

Ο τουρισμός για το Ζαγόρι μας είναι ο μονόδρομος πλέον για την ανάπτυξή του και την καλύτερη του από 'δω και πέρα. Βέβαια και τα μικρά χωριά μας δεν είναι ερημωμένα το καλοκαίρι σ' όλο το Ζαγόρι μας. Βέβαια, όπως ξέρουμε και πάλι όλοι μας τώρα εμείς οι Δικορφιώτες, στα Ζαγοροχώρια η τουριστική κίνηση δεν στα-

ματάει ούτε το χειμώνα, αφού πολλοί επισκέπτες έρχονται για να απολαύσουν και μόνον τα χιόνια και να ζήσουν σ' ένα όμορφο περιβάλλον σ' όλα τα χωριά μας.

Και βέβαια η προσέλευση πολλών τουριστών σ' όλο το Ζαγόρι μας φέρνει αρκετά χρήματα στα χωριά μας και απασχολούνται μ' αυτόν τον τρόπο αρκετοί Ζαγορίσιοι με την τουριστική δουλειά τους.

Γι' αυτό και η όμορφη περιοχή όλου του Ζαγορίου μας και τα όμορφα χωριά του, ελπίζω προσωπικά ότι θα γίνουν προσεχώς ένας πανελλήνιος τουριστικός τόπος, που θα τον θαυμάζουν όλοι οι επισκέπτες και τουρίστες Έλληνες, απ' όπου και αν έρχονται.

Κι ελπίζω και στο Δίκορφό μας κάτι τέτοιο... να συμβεί προσεχώς.

Ματθαίος Λέκκος

Οι γιαγιάδες... του Δικόρφου μας

Είναι μέγιστη η ευεργετική συμβολή κάθε γιαγιάς, του Δικόρφου προς τα εγγόνια της, όπως ξέρουμε και σήμερα όλοι μας. Κι αυτό το διαπιστώνουμε καθημερινά όλοι μας, όπου κι αν βρισκόμαστε, όπου κι αν μένουμε δι-
αρκώς οι σημερινοί Δικорφιώτες... του 2005 και του 2006.

Οι γιαγιάδες μας, συνέβαλαν πάντοτε και διαρκώς, στην ευημερία των οικογενειών μας... και στο δικό μας Δικόρφο, όπως θυμούμαι κι εγώ ο ίδιος απ' τα παλιά τα χρόνια.

Οι γιαγιάδες έχουν πάντα πολλά χρόνια δραστηριότητας μέσα στην οικογένειά τους. Κι η παρουσία της γιαγιάς βελτιώνει τις προοπτικές κάθε μικρού παιδιού και εγγονάκι της. Μερικές φορές... βοηθάει τα εγγονάκια της πιο πολύ κι απ' τον πατέρα ακόμη μέσα στο σπίτι. Ο θάνατος όμως μιας γιαγιάς επιφέρει κάμποσες συνέπειες στην οικογένειά της και κυρίως στα εγγονάκια της που είχε... ως τότε... όταν εξαφανιστεί και χαθεί.

Είναι σημαντικό, και το πιστεύουμε νομίζω σήμερα όλοι οι Δικорφιώτες ότι: τα ευεργετικά αποτελέσματα προέρχονται μόνον απ' τις γιαγιάδες από την πλευρά της μητέρας των μικρών παιδιών που έχουν. Γιατί αυτές οι γιαγιάδες ενεργοποιούνται συνεχώς. Γιατί οι γιαγιάδες απ' την πλευρά του πατέρα... δεν επιδρούν πολύ στην κατάρτιξη ενός μικρού παιδιού συνήθως. Και δεν συμμετέχουν διαρκώς αυτές οι γιαγιάδες στα εγγονάκια τους, όπως μας λέει όλη η κοινότητα.

Και τι ακριβώς κάνουν οι γιαγιάδες, μιας μητέρας, στα εγγονάκια τους;

Φροντίζουν διαρκώς για το φαγητό τους, για την υγεία τους, για τον ύπνο τους, για τα παιχνίδια τους και για κάθε τι που τους αρέσει μέσα στο σπίτι τους.

Μάλιστα τα πηγαίνουν και στο σχολείο τους, όταν είναι μικρά, και η μητέρα τους εργάζεται και τα ξαναφέρνουν πάλι το μεσημέρι στο σπίτι.

Κάθε καλοκαίρι τα παίρνουν στο δικό τους σπίτι και σε κάθε άλλη ευκαιρία. Κάτι που εφαρμόζουμε, κι εμείς με τα τρία εγγονάκια μας στα

Γιάννενα. Εγώ προσωπικά θυμούμαι, όταν ήταν ο Β' παγκόσμιος πόλεμος και είχαμε μεγάλη φτώχεια μέσα στο Δικόρφο, με πήρε η γιαγιά μου και με πήγε στην Καλουτά, στο δικό της χωριό, για να με ταιΐει συνεχώς και να μου δίνει πολύ γάλα, που δεν είχαμε στο χωριό μας τότε, το 1943.

Κι ενώ ήμουν 8 και μόνον ετών φρόντιζε αυτή για όλα... για μένα συνεχώς, μέρα και νύχτα. Γι' αυτό και δεν την ξεχνώ ακόμη και σήμερα, που πέρασαν 62 χρόνια από τότε, ως τώρα, το 2005.

Κι όπως μου λένε και τώρα, όλοι οι σημερινοί Δικорφιώτες, όλοι οι γιαγιάδες του χωριού μας, όπου και αν βρίσκονταν, έκαναν τα πάντα για τα εγγονάκια τους και κυρίως για τα παιδιά της κόρης τους, που είχαν κοντά τους.

Κι αυτό πιστεύω ο ίδιος, ως Δικорφιώτης, ότι θα συνεχιστεί να γίνεται και να εφαρμόζεται σ' όλες τις σημερινές οικογένειες του χωριού μας από 'δω και πέρα συνεχώς. Και κυρίως απ' τις

νέες μητέρες του Δικόρφου, που θα γίνουν γιαγιάδες αύριο και μεθαύριο... οπωσδήποτε.

Κι ας μη ξεχνούμε και τώρα όλοι μας ότι: Δεν υπάρχει πιο ευχάριστος τόπος... από την οικογενειακή μας στέγη... είναι το ιερό καταφύγιο όλης της ζωής μας.

Γι' αυτό και η δική μου γιαγιά στην Καλουτά, μου έλεγε συνεχώς: «Δεν υπάρχει στιγμή χωρίς κάποιο καθήκον της γιαγιάς προς τα εγγονάκια της, και προς εσένα Μάνθο μου!

Γι' αυτό και εκτελώ το καθήκον που έχω μπροστά μου σήμερα, το 1943, για σένα, εγγονάκι μου... Μάνθο!».

Αυτά μου έλεγε... η αξέχαστη γιαγιά μου τότε, το 1943.

Κι αυτά εφαρμόζαμε κι εγώ και η σύζυγός μου Κική ως σήμερα, το 2006, και για τα τρία εγγονάκια μας, συνεχώς και διαρκώς ως τώρα.

Ματθαίος Λέκκος

Η υμνολογία... της Μεγάλης Εβδομάδας του Πάσχα

συγκινούσαν πάντοτε όλους μας πολύ.

Και το πρώτο απ' αυτά... έλεγε:

α) «**Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν των μέσω της νυκτός... και μακάριος ο δούλος ον ευρήσει γρηγορούντα. Ανάξιος δε πάλιν ον ευρήσει ραθυμούντα.**

Βλέπε ουν, ψυχή μου, μη τω ύπνω κατενεχθής, ίνα μη τω θανάτω παραδοθής, και της βασιλείας έξω κλεισθής, αλλά ανάνηψον κρίζουσα: Άγιος – Άγιος, ει ο Θεός, δια της Θεοτόκου, ελέησον ημάς».

Το δεύτερο δε απ' αυτά τα τροπάρια έλεγε:

β) «**Τον νυμφώνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, και ένδυσμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ. Λάμπρυνόν μου την στολήν της ψυχής, φωτοδότα, και σώσον με».**

Και πάμε στη Μεγάλη Πέμπτη, που στην Εκκλησία μας ακούγαμε τότε, και κάθε φορά, όλοι οι Δικорφιώτες:

«**Σήμερον κρεμάται επί ξύλου, ο εν ύδασι την γην κρεμάσας, (τρεις)**

Στέφανον εξ ακανθών περιπίθεται ο των αγγέλων Βασιλεύς. Προσκυνούμεν σου τα πόδη Χριστέ! (τρεις)

Δείξον ημίν και την ένδοξόν σου Ανάστασιν.

Και τη Μεγάλη Παρασκευή ακούγαμε όλοι μας στο Δικόρφο:

«**Ο Δεσπότης πάντων καθοράται νεκρός, και εν μνήματι καινώ κατατίθεται, ο κενώσας τα μνημεία των νεκρών».**

Και θα τελειώσω με τους Ύμνους της ημέρας του Πάσχα, που είναι όλοι τους χαρούμενοι και πανηγυρικοί:

α) «**Πάσχα ιερόν ημίν σήμερον αναδέδεικται. Πάσχα πανσεβάσμιον. Πάσχα Χριστός ο λυτρωτής. Πάσχα άμωμον. Πάσχα μέγα. Πάσχα των πιστών. Πάσχα το πύλας ημίν του Παραδείσου ανοίξαν. Πάσχα, πάντας αγιάζον πιστούς».**

β) «**Πλούσιοι και πένητες, μετ' αλλήλων χορεύσατε. Εγκρατείς και ράθυμοι, την ημέραν τιμήσατε. Μηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες, ευφράνθητε σήμερον. Η τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ο μόσχος πολύς, μηδείξ εξέλθθ πεινών. Πάντες απολαύσατε του συμποσίου της πίστewς».**

Υ.Γ. Όλα αυτά που είδατε παραπάνω... ήταν μια πρόχειρη λογοτεχνική συλλογή εκκλησιαστικών ύμνων της Μεγάλης Εβδομάδας του Πάσχα... για όλους τους σημερινούς Δικорφιώτες και κυρίως για τους νέους της ηλικίας των 20 και των 30 ετών, όπου και αν βρίσκονται αυτοί σήμερα, το 2006, για να 'ναι εκκλησιαστικά ενημερωμένοι και ως ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Οι μέρες δε αυτές του Πάσχα φέτος, το επέβαλαν νομίζω και το απαιτούσαν να σας παρουσιάσω όλους τους παραπάνω υπέρους ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδας του Πάσχα.

Και να μην ξεχνάτε ακόμη, όλοι οι σημερινοί νέοι Δικорφιώτες, τα ωραία λόγια που λέει η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, κάθε Πάσχα, προς όλους μαζί:

α) «**Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος».**

β) «**Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου, καθώς, προείπεν, έδωκεν ημίν την αιώνιαν ζωήν και το μέγα έλεος».**

Ματθαίος Λέκκος

Το χτίσιμο... των σπιτιών του Δικόρφου

Η ακριβής χρονολογία ίδρυσης όλου του χωριού μας... είναι άγνωστη, γιατί ελάχιστα στοιχεία υπάρχουν, ιστορικά, μέχρι και το 1800 μ.Χ. περίπου εκεί. Το πρώτο όνομα του σημερινού Δικόρφου ήταν Τζοντίλα, όπως θυμόμαστε.

Μετά το 1880 όμως, το Δικόρφο άρχισε να μεγαλώνει αρκετά. Μάλιστα, επειδή διαλύθηκαν τότε άλλα χωριά του Ζαγορίου μας... ήρθαν οι τότε κάτοικοί τους στο δικό μας χωριό, που ήταν πολύ καλύτερο, κι έμειναν πλέον εκεί μόνιμα και ευχάριστα διαρκώς.

Το χωριό μας, από τότε ήταν, όπως και σήμερα, κοντά στην Ελάτη, προς τα δυτικά, και κοντά στην Μανασή και στην Καλουτά, προς τα ανατολικά.

Όλα τα σπίτια του Δικόρφου, όπως τα βλέπουμε και τώρα, είναι χαρακτηριστικά δείγματα της τότε Ζαγορίσιας αρχιτεκτονικής. Το Δικόρφο, επειδή δεν κάρηκε καθόλου από τους Γερμανούς, που είχαν έρθει το 1943 εκεί, όλα τα σπίτια του, και σήμερα, είναι ζωντανές μαρτυρίες όλου του Ζαγορίου μας, που είχε σπουδαία αρχιτεκτονική... σ' όλα τα χωριά του απ' τα παλιά χρόνια... που υπήρχε.

Όπως βλέπουμε και σήμερα όλοι μας, όλες οι σκεπές των σπιτιών μας είναι ωραίες και καλές. Κι από την αυλόπορτα του κάθε σπιτιού μας, μπαίνουμε, αμέσως στην αυλή του. Μπροστά από το κάθε σπίτι του Δικόρφου είναι χτισμένη τουαλέτα, το εξωτερικό μαγειριό και τα κελάρια... για τα υπάρχοντα ζώα σε

κάθε σπίτι... εκεί.

Βέβαια, η κάθε τουαλέτα, όλων των σπιτιών και βρίσκεται έξω από το σπίτι... κυρίως για υγιεινούς λόγους. Στο εξωτερικό δε μαγειριό, η κάθε οικογένεια τότε καθόταν όλο το χρόνο, εκτός απ' τον κρύο και δύσκολο χειμώνα... που υπήρχε και τότε... εκεί.

Από την κύρια πόρτα κάθε σπιτιού μας, μπαίνουμε κατευθείαν μέσα. Το ισόγειο του κάθε σπιτιού εκεί, δεν χρησιμοποιούνταν ποτέ ως κατοικία. Κι από το χαγιάτι ανεβαίνουμε στη σκάλα και φθάνουμε στον επάνω όροφο, όπως βλέπουμε και σήμερα όλοι μας. Εκεί επάνω είναι τα κρεβάτια που κοιμόταν όλοι τους, όλο το χρόνο.

Μάλιστα ένα δωμάτιο πάλι εκεί επάνω, που το έλεγαν μαντζάτο, σε κάθε σπίτι το χρησιμοποιούσε όλη η οικογένεια. Έμειναν μάλιστα εκεί όλο το χειμώνα, κυρίως, έτρωγαν δε και κοιμόνταν όλη η οικογένεια μέσα εκεί. Εκεί ήταν και οι ντουλάπες... όλων των σπιτιών... του χωριού μας.

Υπήρχε κι ένα δωμάτιο υποδοχής των επισκεπτών, που το έλεγαν νοντά. Εκεί δε είχαν πάντοτε και ένα τζάκι, για να μην κρύνουν όλοι τους.

Υπήρχε, όμως, και το μαγειριό, ένα άλλο δωμάτιο, που εκεί μέσα γίνονταν οι περισσότερες δουλειές απ' όλη την οικογένεια... που έμενε εκεί μέσα.

Κι ας μην ξεχνούμε όλοι μας, όπως μου έλεγε η

γιαγιά μου απ' την Καλωτά, όταν τελειώνω το χτίσιμο ενός σπιτιού... γινόταν επίσημα σ' όλα τα χωριά του Ζαγορίου μας ο αγιασμός του, με την παρουσία του κάθε ιερέα που υπήρχε... σ' αυτό το χωριό.

Όλοι δε οι συγχωριανοί τότε πήγαιναν εκείνη την ημέρα σ' αυτό το καινούριο σπίτι, για να δώσουν τις ευχές τους σ' όλη την υπάρχουσα οικογένεια και τους έφερναν και διάφορα δώρα εκεί.

Και, τελειώνοντας, να πω ακόμη ότι: Σε κάθε σπίτι τότε του Δικόρφου υπήρχε πάντοτε, και σίγουρα, ένα φανάρι, για να φωτίζει το σπίτι, αφού τότε δεν υπήρχε καθόλου ηλεκτρικό ρεύμα, επί πολλά χρόνια, σ' όλη την Ελλάδα.

Υ.Γ. Αυτά είχα να σας παρουσιάσω, σ' αυτό το άρθρο μου, όσα θυμούμαι γενικά για το χτίσιμο των παλιών σπιτιών όλου του Δικόρφου, που τα βλέπετε κι εσείς σήμερα το 2005 και το 2006. Κι επαναλαμβάνω: Η παλιά ονομασία του χωριού μας ήταν: Τσοντίλα ή Ζωνδήλα. Άλλαξε όμως αυτή η ονομασία του το 1927 ακριβώς και ονομάστηκε τότε, επίσημα, Δικόρφο.

Και δεν ξεχνώ να σας πω ότι: Το Δικόρφο βρίσκεται χτισμένο σε υψόμετρο: 1.040 ακριβώς μέτρων, μέσα στην πλατεία του, όπως μας λέει η σημερινή επιστήμη.

Ματθαίος Λέκκος

Οι παραδοσιακοί οικισμοί... του Ζαγορίου μας

η Βίτσα, τα Άνω και Κάτω Πεδινά, το Τσπεπέλοβο, το Σκαμνέλι, η Ελάτη και οι Κήποι... είναι κτισμένοι

σε πλαγιές, κοντά σε αυχένες, σε μικρά στηθώματα και απόκρημνα γκρεμίσματα, όπως βλέπουμε και σήμερα όλοι μας.

Ο φυσικός περίγυρος αυτών των οικισμών του Ζαγορίου μας είναι στοιχείων του, αλλά και τον αισθητικό του χαρακτήρα.

Π.χ.: Πάπιγκο, Δικόρφο και Μονοδέντρι σε σαγηνεύουν και σε εκπλήσσουν, με την πρώτη ματιά που ρίχνει.

Ακόμη: Στά δυτικά Ζαγοροχώρια το χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι το ξηρό και το γυμνό έδαφος. Ενώ στα ανατολικά Ζαγοροχώρια το χαρακτηριστικό τους γνώρισμα είναι: οι καταπράσινοι λόφοι και οι βουνοκορφές με έλατα και βελανιδιές.

Η πολυδομική μορφή όλων αυτών των οικισμών του Ζαγορίου μας, αλλά και του Δικόρφου μας, είναι πάντοτε μονοκεντρική. Δηλαδή ένα κέντρο με την πλατεία (μεσοχώρι), την εκκλησία, το σχολείο και τα μαγαζιά. Οι μαχαλάδες είναι γύρω – γύρω συνήθως, πάνω – κάτω και πολλά έχουν αλλάξει, εξακολουθεί να παραμένει ένα ξεχωριστό και παραδοσιακό κομμάτι όλης της Ηπείρου κι όλης της Ελλάδας. Δυστυχώς όμως τώρα... μερικά χωριά του βρίσκονται στο δρόμο της εγκατάλειψης που φέρνει την ερήμωση και την εξαφάνισή τους και τώρα το 2006.

Οι οικισμοί του Ζαγορίου μας, όπως: το Μονοδέντρι, το Δικόρφο,

καλά και τέλεια όλοι οι παλιοί μας Ζαγορίσιοι.

Σήμερα όμως κάμποσοι απ' αυτούς τους οικισμούς του Ζαγορίου μας εγκαταλείφθηκαν και ερημώθηκαν. Γι' αυτό αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης και τώρα το 2006, όπως η Μανασή δίπλα μας. Γιατί: Οι άνθρωποι λιγότεψαν και εξέλιπαν. Η επισκευή των σπιτιών τους κατέστη δύσκολη και προβληματική, έως και αδύνατη... αφού οι παραδοσιακοί χτίστες εξαφανίστηκαν πλέον εκεί.

Δυστυχώς ακόμη: Τα παραδοσιακά οικοδομικά υλικά δεν ανευρίσκονται εύκολα τώρα... όπως η μαύρη και η λευκή πλάκα για τη σκεπή των σπιτιών αυτών των χωριών... του Ζαγορίου μας.

Π.χ. Ο δικός μας παραδοσιακός οικισμός του Δικόρφου μας αντιμετωπίζει και τώρα οξείατο πρόβλημα έλλειψης μαύρης πλάκας... και η προμήθειά της κατέστη δυσκολότατη και ακατόρθωτη μερικές φορές και τώρα το 2005 και το 2006.

Επομένως, η επισκευή των παραδοσιακών αυτών σπιτιών των χωριών του Ζαγορίου μας είναι προβληματική δυστυχώς και τώρα. Ελπίζω, όμως, προσωπικά ο ίδιος... κάτι να γίνει από 'δω και πέρα από τους τρεις Δήμους του Ζαγορίου μας, ώστε τα παραδοσιακά χωριά και οι παραδοσιακοί οικισμοί όλου του Ζαγορίου μας να σωθούν οπωσδήποτε και να μην εξαφανιστούν αφού ήταν και είναι σπουδαία και αξέχαστα χωριά όλης της Ηπείρου κι όλης της Ελλάδας μας.

Ματθαίος Λέκκος

Η υμνολογία της Μεγάλης Εβδομάδας, κάθε Πάσχα, είναι ξεχωριστή και πολύ συγκινητική για όλους εμάς τους Ορθόδοξους Χριστιανούς του Δικόρφου. Αυτές δε τις άγιες μέρες... προσερχόμαστε όλοι οι τότε Δικорφιώτες στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά, απ' τα παλιά τα χρόνια και απολαμβάνουμε όλοι μας εκεί... αυτούς τους αξέχαστους ύμνους.

Σήμερα λοιπόν, το 2006, θα ήθελα να σας παρουσιάσω μερικούς απ' αυτούς τους υπέρους ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδας, ως απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής, αλλά και ως Έλληνας ορθόδοξος Χριστιανός της σημερινής.

Τους παρουσιάζω δε αυτούς τους ύμνους αυτοτελείς και αυτούσιους, χωρίς μετάφραση, για να χαρούμε όλοι μας τη λογοτεχνική τους αξία και σημασία και τώρα το 2006, και αν γνωρίζουμε και την αρχαία μας Ελληνική γλώσσα... και σήμερα. Βέβαια, δεν κάνω ο ίδιος θείο κήρυγμα... μ' αυτό τον τρόπο.

Κάθε βράδυ στο χωριό μας, απ' τη Μεγάλη Δευτέρα και μετά, ακούγαμε δύο υπέροχα τροπάρια, που μας

Η χούντα και ο φασισμός... της 21ης Απριλίου του 1967

Κάθε χρόνο, και συγκεκριμένα το μήνα Απρίλιο, μου έρχονται στο μυαλό μου και στη μνήμη μου, όλα τα βιώματα κι όλες οι αναμνήσεις απ' τη Χούντα κι απ' τον Φασισμό της 21ης Απριλίου του 1967. Σκέπτομαι, αναβιώνω και θλίβομαι πάντα, κάθε χρόνο, αυτόν τον μήνα. Γιατί η ντροπή και το αίσχος εκείνων των ημερών και των 7 χρόνων, δεν έχει όρια και ηθική.

Όπως θυμάμαι και τώρα, εκείνοι οι φασίστες τότε έβλεπαν μόνον το σήμερα... και αγνοούσαν εντελώς το αύριο όλης της Ελλάδας μας. Γι' αυτό και η ιστορία, μας λέει και σήμερα το 2006, ότι ο εξουτελισμός όλων των Ελλήνων έγινε τότε, το 1967... 1974, μ' αυτόν τον φασισμό και με αυτή τη χούντα.

Αυτή, η απάνθρωπη πράξη τότε της χούντας έφερε την τραγωδία, τη διχοτόμηση και τον διαμελισμό, ακόμη και της Κύπρου, όπως θυμόμαστε και τώρα όλοι.

Αυτά είναι τα πρώτα αισθήματα και οι πρώτες στενοχώριες, κάθε 21η Απριλίου, για τον κάθε ώριμο, αμερόληπτο και μέσο Έλληνα πολίτη του 2005 και 2006.

Όμως, και το ευχάριστο γεγονός της 24ης Ιουλίου του 1974, που έγινε τότε η κατάρρευση της χούντας επισημώς και τελικώς στην Ελλάδα... μας συγκινεί και σήμερα και μας ευχαριστεί όλους μας.

Γιατί από τότε λειτουργεί η Ελλάδα μας τελείως δημοκρατικά και σωστά, ως τώρα, το 2006. Κι ας μην ξεχνούμε όλοι οι σημερινοί Δικορφιώτες ότι:

Η δημοκρατία στην Ελλάδα είναι μια μορφή πολιτεύματος, σύμφωνα με την οποία: Η πολιτική εξουσία προέρχεται πάντα από το λαό μας, και είναι ο απόλυτος κυρίαρχος του κράτους μας. Ο λαός μας, δηλαδή, ασκεί την εξουσία, όχι απ' ευθείας ο ίδιος, αλλά με αντιπροσώπους βουλευτές, που τους διαλέγει πάντα ο ίδιος ο λαός μας στις εκλογές που γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια, στην Ελλάδα μας.

39, όμως, χρόνια που πέρασαν από τη χούντα του Απριλίου του 1967, ο κάθε σημερινός ώριμος πολίτης, όλης της Ελλάδας, θρηνεί και οδύρεται και τώρα, απογοητεύεται, διαμαρτύρεται και λέει και σήμερα, το 2006, που βρισκόμαστε... με τη φωνή του:

«Συνεργάτες, σπληνιτικές και υποκινητές της τότε χούντας... τι κερδίσατε απ' τη βία και τον απάνθρωπο μαζικό... τότε; Πού οδηγήσατε όλη την Ελλάδα μας τότε; Φέρατε τότε όλη την Ελλάδα μας πίσω και την αφανίσσατε δυστυχώς. Τι βουλιάξατε δε και τη ντροπιάσατε όλη την Ελλάδα μας... επί επτά χρόνια, σε όλους τους ανθρώπους της Ευρώπης».

Υ.Γ. Δεν ξεχνώ, όμως, εγώ, προσωπι-

κά, ορισμένα ελληνικά πρόσωπα, που με είχαν συγκινήσει εκείνα τα χρόνια της χούντας... κι είχαν ανηδράσει, κυρίως, στο εξωτερικό. Συγκεκριμένα: Μια γυναίκα, που την έλεγαν Μελίνα και την θυμόμαστε ακόμη και τώρα, το 2006, γύριζε εκείνα τα χρόνια της χούντας σ' όλη την Ευρώπη και κυρίως στη Γαλλία.

Εκεί... κατήγγειλε καθημερινά και σ' όλους τους Ευρωπαίους το θράσος των χουντικών της Ελλάδας, την αναίδεια των συνεργατών τους, τη φασιστική τους δομή και προέλευση και κυρίως την απο-

μόνωση και την υποτίμηση, πνευματικά, όλης της Ελλάδας μας τότε, κατά τα 7 χρόνια της χούντας... από το 1967 ως το 1974.

Χαίρομαι, όμως, και θυμούμαι ακόμη, ότι: Κανένας Δικορφιώτης τότε δεν είχε ταυτιστεί και δεν είχε υποστηρίξει επίσημα αυτή τη χούντα κι αυτόν τον φασισμό στην Ελλάδα μας... από το 1967 ως το 1974, κι αυτό με ευχαριστεί ως τώρα, το 2006, πολύ.

Ματθαίος Λέκκος

Ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα... γίνεται πάλι η Βελλά

Χάρηκα πολύ ο ίδιος, ως απόφοιτος αυτής της Σχολής του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς, όταν πληροφορήθηκα το Φλεβάρη του 2006 ότι: Σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα μετατρέπεται η Εκκλησιαστική Σχολή του πρώην Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο σχέδιο νόμου που ψηφίστηκε ήδη στη Βουλή.

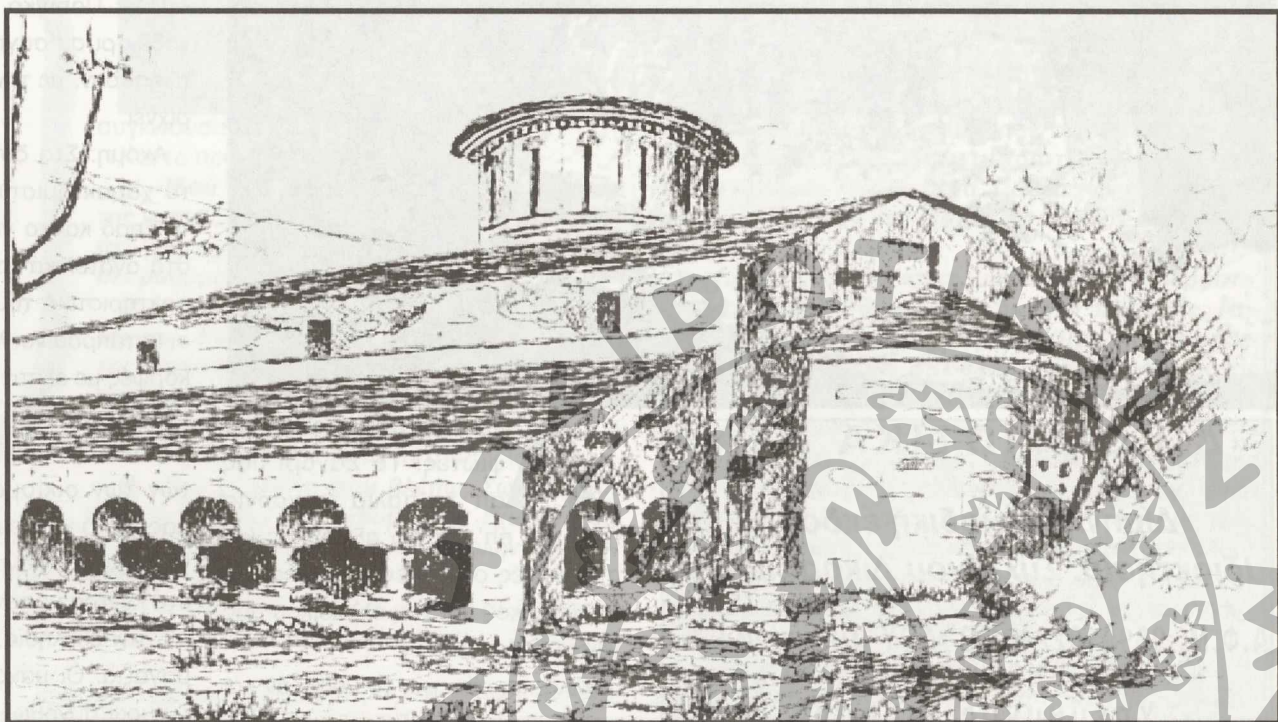
Η Σχολή της Βελλάς θα είναι μία από τις 4 σχολές της Ελλάδας, που θα εκδίδει πλέον πτυχία, ισότιμα... με τα πανεπιστημιακά. Χαίρομαι πολύ και πάλι ο ίδιος που η Εκκλησιαστική Σχολή Βελλάς, τώρα το 2006, αναβαθμίζεται σε Ανώτατο Εκκλησιαστικό, πνευματικό και Εκπαιδευτι-

κό Ίδρυμα τώρα. Γιατί η προσφορά του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς, που ήμουν εγώ εκεί μέσα οκτώ χρόνια ακριβώς, υπήρξε τεράστια από το 1911 μέχρι και το 1989 περίπου. Και τώρα, μ' αυτή τη Σχολή και πάλι η δυνατότητα να γίνει ένα μεγάλο και σπουδαίο Εκκλησιαστικό ίδρυμα για

όλη την Ήπειρο, αλλά και για όλη την Ελλάδα.

Αυτή η Σχολή μου λειτουργήσε διαρκώς επί 78 χρόνια και οι απόφοιτοι δάσκαλοι απ' αυτή ήταν 1.500... ως το τέλος της.

Ματθαίος Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ζώης Ιωάννης

20 €

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Αγόρι απέκτησαν η Αριστέα Κοντού και ο σύζυγός της Γιώργος Σουλτάνης. Να ζήσει!

- Έφυγε από κοντά μας ο Γιώργος Καρράς από τη Μανασσή. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γράμμου 305 (Εναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 093 7814113

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλη Αργύρη
ζωγράφος

κυπρού 22, γλυφάδα, τηλ.: 8940.255
Κιν.: 6972 019391